

Jean Esperanto Info

Magazine de l'association Espéranto-Jeunes : JEFO-Informas
Trimestriel • n°2007/3 • 2 €

amikumu.com

klaku.net

netvibes.com

eklaboru.com

**Speciala
numero:**

Interretaĵoj

cantr.net

Enhavo / Sommaire

Édito, Mot du président **p. 3**

En la mondo / raportoj

Vojaĝo en Vjetnamio,
kie okazis la 63-a IJK **p. 4**
Strasburgaj gestudentoj
povos lerni Esperanton! **p. 5**
Universala Kongreso 2007 **p. 6**
Sen Programa Renkontiĝo **p. 8**

Distre kaj kulture

Literaturo: « Memvola ŝippereulo »,
«La longa marŝado » **p. 18**
Kore, «Tielas vivo» **p. 25**

Speciala numero: Interretaĵoj

Eklaboru, Amikumu **p. 11**
Netvibo, remiksu la reton **p. 12**
Cantr II: rolludu en Esperanto! **p. 14**
Nouveau projet : une émission en
balladodiffusion **p. 16**
La Ponto – kuntraduku filmojn! **p. 17**

En Francio / Vie de l'association

C.A. du 6 octobre **p. 20**
Le suffixe -iĉ- **p. 23**
Komitatanoj, kiuj vi estas? **p. 24**

Le Petit Spirou en espéranto !

Qui ne se reconnaît pas dans le Petit Spirou ?

À l'instar de Titeuf ou du Petit Nicolas, il décrit sa vision du monde des adultes à travers sa perception d'enfant, pleine d'humour et de naïveté.

Enfants, parents et grands-parents le retrouveront avec plaisir dans sa première aventure en espéranto.

Commandez le à :

Espéranto-jeunes
4 bis, rue de la Cerisaie
75004 Paris

tél. : 01 42 78 68 86

<http://esperanto-jeunes.org/spirou>

Exemplaires	Tarif (€)	Tarif + port
1	9	11,50
3	18	21,60
5	30	36,00
10	60	67,50

Édito

Voici le quatrième et dernier numéro du *JeunEsperanto Infos* pour lequel j'ai travaillé en tant que rédacteur en chef. J'espère que celui-ci vous plaira autant que les trois autres. Après ce numéro, Vincent Pacheu va reprendre le flambeau pour accomplir la difficile tâche de s'occuper de notre revue. N'hésitez pas à lui écrire à l'adresse suivante : ahirom4@hotmail.com pour lui proposer des articles ou des illustrations. J'ai pris beaucoup de plaisir à m'occuper de la rédaction de notre revue et je suis sûr que j'en prendrai autant à lire les numéros suivants.

Ce numéro a pour thème les différents sites Internet liés à l'espéranto. Aujourd'hui, il est quasiment impossible de passer à côté d'Internet pour se former ou s'informer, de nouveaux sites apparaissent régulièrement et certains sites très connus proposent souvent une version en espéranto. On pense tout naturellement à Google, Netvibes ou à Wikipédia.

Mais les espérantophones ne font pas que traduire, ils sont aussi

créateurs de site. L'association Espéranto-Jeunes a rénové il y a peu de temps son site Internet, et propose aussi d'autres sites annexes tout aussi importants, comme par exemple le site d'apprentissage, accessible sur <http://ikurso.esperanto-jeunes.org> qui va fêter ses six bougies le mois prochain, aura vu passer plus de 2 800 élèves qui se sont inscrits pour découvrir les rudiments de l'espéranto. À cette occasion, nous publions dans ce numéro quelques commentaires enregistrés à l'inscription par différents élèves. Nous verrons également que l'espéranto peut être utilisé sur Internet pour trouver du travail grâce au site *eklaboru* qui permet de mettre en relations commerciales des espérantistes.

Et après l'effort, le réconfort, nous découvrirons le site *amikumu* qui permet de s'amuser et se faire des ami-e-s à travers le monde. Et quand il s'agit de s'amuser, Christophe sait s'y faire, il nous fera découvrir un site de jeu en ligne où il est possible de discuter en espéranto avec d'autres joueurs. Fabien de son côté nous fait découvrir le principe des baladodiffusions (également connu sous le nom de Podcast chez les

amis de Shakespeare) ainsi que le RSS dont nous avons déjà parlé dans nos pages en présentant le site Netvibes.

Ce numéro est aussi l'occasion de faire le bilan des différentes rencontres qui ont eu lieu cet été, notamment avec les aventures de notre ami Aleks au pays du soleil levant. Véronique a également profité de la beauté de l'Asie lors du congrès mondial des Jeunes Espérantophones au Vietnam. Armelle et François nous racontent chacun comment ils ont vécu la rencontre en Catalogne SPR (Sen Programa Renkontiĝo).

Et pour finir, je vous invite à lire avec beaucoup d'attention le compte rendu du conseil d'administration de l'association car c'est à cette occasion que se sont décidés les projets qui vont être menés au cours de l'année. Et parmi tous les projets qui sont traités, l'un d'entre eux est particulièrement attendu... Je vous laisse jeter un coup d'œil au dos de la revue pour le découvrir.

Bonne lecture et à bientôt,

Axel Rousseau

Le mot du président

Course de dernière minute pour ce JI !

Je suis persuadé que notre redac'chef le rappellera dans son édit : il faut contribuer. Nous avons semble-t-il frôlé un JI de 10 pages... Quelle aurait été votre déception en recevant si peu !

Heureusement, la réunion du conseil d'administration est arrivée à point et cela nous a permis de consacrer un peu de temps à l'écriture d'articles. Vous pourrez lire dans ce numéro le compte rendu de cette réunion, mais je note ici le plus important : votre revue a un nouveau rédacteur. Il s'agit de Vincent Pacheu, il sera notamment aidé par Fabien Tschudy mais je l'espère aussi, par vous tous !

N'hésitez pas à contribuer à votre revue. Vincent communiquera, très rapidement je pense, les thèmes qu'il souhaite traiter dans les prochains numéros, mais rien ne vous empêche de contribuer par un article sans rapport avec le thème : un « recenzo », un jeu ou une illustration sont toujours les bienvenus.

Dernière chose et pas des moindres : un nouveau bureau a été élu, vous retrouverez sa composition dans le compte rendu.

Je remercie ainsi le « komitato » pour la confiance qu'il m'a à nouveau accordée.

François Parchemin

Vojaĝo en Vjetnamio, kie okazis la 63-a IJK

La lastan jaron, unuafoje, mi partoprenis en junularaj renkontoj (IJK 62-a = Internacia Junulara kONGRESO en Sarajevo, kaj IJS = Internacia Junulara Semajno en Hungario) kie mi multe amuziĝis. Dume, Hai Ly (prezidantino de IJK 63-a en Hanojo) prezentis sian landon kaj la venontan junularan kongreson. Tio multe plaĉis al mi kaj mi jam decidis partopreni en tiu evento.

Kiam ni alvenis, mi kun alia Francino, al Hanojo, tri gejunuloj atendis nin por gvidi nin ĝis la Hanoja centro, kie ni loĝos. Dum la tuta vojaĝo, preskaŭ unu horon, eta Vjetnamino (jes, eĉ por Vjetnamino ŝi estas malgranda!) babilis kun mi, senĉese havis novajn demandojn pri Francio, klarigis la vjetnamajn kutimojn, ktp. Tiel ni atingis nian hotelon tre rapide.

Alvenonte al la kongresejo (kie troviĝis ankaŭ la dormejo), ni renkontis kongresanon,

kiu rakontis al ni kiel estas la ĉambroj (li alvenis la antaŭan tagon): litoj sen matraco, nur ligna tabulo kaj bambua tapiŝo; evidente ne klimatizilo. La gejunuloj ne kontentis pro la prezo: en Hanojo ni havis matracon kaj klimatizilon en malpli kosta hotelo. Kelkaj homoj decidis loĝi en alia proksima loko, ekstere de la kongresejo. Tamen la gehelpantoj estis tre afablaj, agrablaj kaj ĝojaj kiam ili povis helpi nin, ĉiam ridetante.

En tiu renkonto, la okcidentanoj estis malpli multaj ol la orientanoj. Tiel mi renkontis: Nepalojn, Ĉinojn, Japanojn, Koreanojn, Aŭstralianojn kaj kompreneble Vjetnamojn. Tio multe plaĉas al mi.

La kongresprogramo estis ne tre interesa laŭ opinio:

- Unue estis malmulte da eblecoj, maksimume ni povis elekti

inter du malsimilaj programeroj;

- Due, pliofte la programeroj estis proponataj de maljunuloj do estis iomete tro intelektaj kaj ne sufiĉe ludaj;

- Trie, estis nur prelegoj, neniam estis dancoj, sportoj, ludoj, ktp. Plurfoje, vesperprogramo proponis dancojn, sed nur spektaklon, ne lernadon.

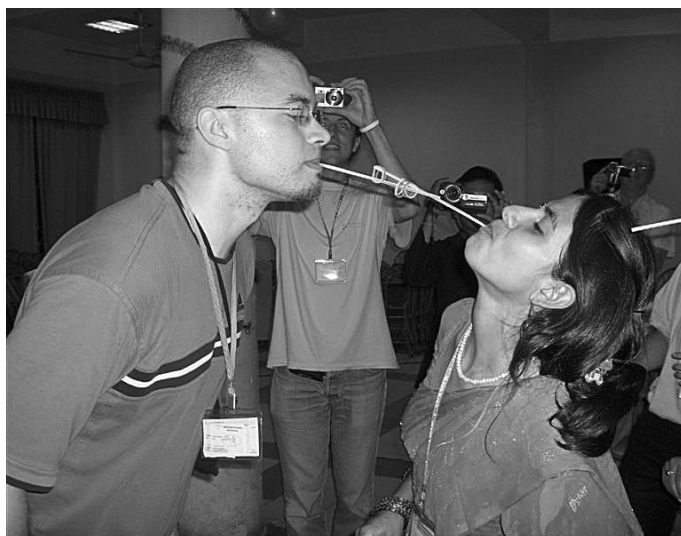
Tamen estis tre interesa prezentado pri Korea paca movado de Paz, kiu parolis pri sia lando montrante belajn fotojn.

La lasta programo finiĝis je la 23a30, kaj sur afiŝo estis skribite, ke ĉiuj kongresanoj devos esti en la kongresejo antaŭ la 23a pro la pordofermo. Feliĉe la gejunuloj ne iris dormi tiel frue. Do okazis ĉiunokte babilado, kantado, ludoj aŭ dancoj. Kelkaj maljunuloj ne ŝatis tion. Ekzemple, la lastan nokton, ni faris akvobatalon kaj kelkaj junuloj provis malsekigi Vjetnaminojn kiuj rifuĝis en sian ĉambro. Maljunulino eliris el sia ĉambro kaj skoldis la junulojn, kiuj amuziĝis. Ĉu ni estis en junulara kongreso aŭ ne?

Post la kongreso, kun kelkaj novaj amikoj, ni decidis viziti Vjetnamion. Unue la nordon, kie troviĝas montaro. Simpatia Vjetnamino konsentis akompani nin por helpi, traduki, kaj daŭri amuziĝi. Poste ni flugis ĝis Ho Chi Minh Urbo, kie esperantistoj akceptis nin tre bone, trovis bonan hotelon por ni, vizitigis la urbon al ni ktp. Ili estas tre feliĉaj kiam ili povas renkonti alilandanojn do ili estas tre oferemaj kaj simpatiaj.

Estis tre bela vojaĝo, kaj mi ĉiam memoros ĝin.

Véronique Bichon

Strasburgaj gestudentoj povos lerni Esperanton!

Kiel en multaj eŭropaj universitatoj, regas la angla kiel ĉeflernata lingvo en la universitatoj de Strasburgo (Francio), kun ankaŭ iom grava ĉeesto de la germana pro la proksimeco de la germana landlimo.

Por ebligi la strasburgajn gestudentojn plurlingvaniĝi, la 3 urbaj universitatoj antaŭ kelkaj jaroj kreis la lingvocentron SPIRAL, kie universitataj povas memstare kaj gvidataj de instruistoj lerni dudekon da lingvoj.

Post 4 jaroj da klopodado, lokaj esperantistoj finfine sukcesis enkonduki lerneblon de Esperanto en tiun lingvocentron. Eble helpis al enkonduko ke ĉi-jare la lingvocentro malfermiĝas emfazante lernadon de malplej parolataj lingvoj.

La unuaj gestudentoj povos eklerni esperanton ekde la 1a de oktobro, kiam la lingvocentro malfermiĝos. Kadre de memlernado en SPIRAL ne eblas akiri notojn, tial la studentaro vizitanta la lingvocentron estas sincere lingvolernema kaj ne laboras nur por poentoj.

La nura maniero por taksii sian nivelon estas uzi la komunan lingvan eŭropan referenckadron kaj valorigi siajn konojn kompletigante la lingvan dokumentujon.

Venontjare, la 3 universitatoj de Strasburgo kunfandiĝos en unu kiu nomiĝos «eŭropa universitato de Strasburgo», kiel bele estas ke esperanto lerneblas en «eŭropa» universitato!

Komunikajo de Fabien
<http://spiral.u-strasbg.fr/>

SPIRAL

Service Pédagogique Interuniversitaire de Ressources pour l'Autoformation en Langues

Espace personnel

Bienvenue sur le nouveau site de SPIRAL

Quoi de neuf à SPIRAL ?

- **TANDEM est ouvert**
- **Semaine du 15 octobre** : début des ateliers en fonction du nombre des inscrits

Le centre de langues de SPIRAL accueille gratuitement les étudiants des universités de Strasbourg (UMB, ULP, URS) et du Rhin Supérieur (EUCOR).

A SPIRAL, vous pouvez apprendre et vous perfectionner en langues étrangères : pour compléter vos cours de langue, vous préparer à poursuivre vos études, effectuer un stage à l'étranger, construire dès maintenant votre carrière professionnelle, ou par intérêt personnel.

● Vous pouvez participer à des ateliers de conversation et d'expression, ou encore discuter avec des étudiants natifs grâce à Tandem

A compter de la rentrée 2007, SPIRAL met l'accent sur les langues modernes (moins diffusées, moins enseignées).

Intercompréhension en Langues Romanes (en ligne)

Français langue étrangère, uniquement pour les étudiants de l'UMB (hors IIEF)

- Alsacien
- Arabe
- Bulgare
- Chinois
- Danois
- Espéranto
- Grec moderne
- Hébreu
- Hongrois
- Italien
- Japonais
- Néerlandais
- Norvégien
- Persan
- Polonais
- Portugais
- Roumain
- Russe
- Serbo-Croate
- Suédois
- Slovaque
- Tchèque

spiral.crl@umb.u-strasbg.fr
SPIRAL - Le Pangloss, 22 rue Descartes, Strasbourg Tél. : 03 88 41 59 66

Universala Kongreso 2007

L'Universala Kongreso 2007 a eu lieu à Yokohama, au Japon.

Quelques mots sur le programme jeune, puisque nous sommes dans la revue de l'association Espéranto-Jeunes.

Le lieu

Il s'agissait du foyer Zaim, un espace associatif au centre de la ville, à 30 minutes à pied – hélas – du Centre de Congrès.

Tout le premier étage était réservé et occupé pour le programme Jeunes de l'UK. Au rez-de-chaussée on pouvait aller sur Internet gratuitement.

Les moments forts de ce programme Jeunes (ceux dont je me souviens 2 mois après) :

- Le premier soir, un programme nocturne autour du Centre de

Congrès, jusqu'au quai, avec vue sur le superbe panorama de la baie de Yokohama.

- Tous les soirs une activité culturelle : concerts d'Asorti (groupe lituanien), de Mayuko, de jeunes Japonais.

- Le jour de l'excursion d'une journée, 2 excursions étaient proposées : l'une d'elle au musée Ghibli (les productions de films animés de Hayao Miyazaki) et l'autre à Tokyo, dans un centre d'information sur les tremblements de terre, les incendies (pas mal du

tout, avec simulation et film en relief).

Très important au Japon, une visite du Studiopark NHK (la principale chaîne de télé japonaise), pas très intéressante pour les étrangers, à mon avis, à part un intéressant film en relief, sans lunettes spéciales cette fois.

Le soir j'ai profité de notre présence dans la capitale pour faire du lèche-vitrines et des achats dans le fameux quartier-culte de Akihabara. Le quartier de l'électronique, des otakus ... À ne surtout pas manquer à Tokyo !

- dégustations gastronomiques ;
- exposition de réponses à des questions sur la paix collectées lors de l'UK 2006 à Florence ;
- exposition générale sur l'esperanto, en japonais, pour les Japonais ;
- boutique (avec livres, méthodes en japonais, les supers T-shirts officiels, les noirs et les roses, qui se sont tous deux arrachés).

Au total, ce qui m'a le plus plu et marqué, c'était le rôle incontournable de Yayoi et de Mayuko qui se sont énormément démenées et dépensées pour assurer le succès de cette partie du Congrès.

Les autres jeunes qui ont aidé sont également à remercier, ils ont fait un très bon travail !

Je n'avais jamais vu autant de Japonais de ma vie, cela reste un des souvenirs mémorables de cette trop courte semaine au Japon.

J'ai beaucoup aimé quand les Japonais disaient «oui», ce qu'ils disent très souvent par rapport à nous, ça donne «Haj» (comme l'anglais «Hi»)

N'hésitez pas à aller au Japon dès que vous avez l'occasion !

Ne hezitu veturi al Japanio se vi havos okazon!

Aleks

Voir aussi le compte rendu dans
La Ondo de Esperanto n° 154.

<http://www.esperanto.org/Ondo/>

Sen Programa Renkontiĝo , vu par...

...Parŝo : SPR, tout un concept !

Plusieurs membres de JEFO ont participé à la Sen Programa Renkontiĝo organisée par *Kataluna Esperanto-Junularo*, *Valencia Esperanto-Junularo* et *Varsovia Vento* à Callosa d'en Sarrià (Communauté valencienne). L'idée était plutôt originale : une rencontre sans programme, mais pas sans rien à faire.

En échange du coup de pub offert par le passage d'une chaîne de télévision venue voir comment se vivait l'espéranto, les organisateurs ont obtenu la jouissance d'un petit camping gratuitement. Résultat : une cotisation minimale pour un plaisir maximal !

Rencontre autogérée

SPR, c'est un peu la rencontre autogérée : tout le monde sous la tente et des tours de cuisine. À l'arrivée, chacun s'inscrit sur

le planning pour organiser des équipes de trois. L'idée est excellente, puisque chacun tente de faire découvrir un peu de sa cuisine locale. Nombreux sont ceux qui à SPR sont repartis avec une nouvelle recette dans leurs bagages ! Bien évidemment à la fin de la semaine, nous avons eu droit à une excellente paëlla, la spécialité valencienne.

Pas de programme, donc...

Que faire, alors ? Finalement on n'a pas eu le temps de s'ennuyer, chacun pouvait proposer une activité. Des cours pour débutants ont été proposés par Irek, et Alcino nous a proposé une petite exposition sur la flore locale. Une petite randonnée a été organisée, mais le plus souvent c'est vers la rivière que se dirigeaient les participants. Les

sources de l'Algar constituent en effet un petit paradis, où l'on pouvait se rafraîchir en piquant une tête ou en se laissant glisser sous la cascade.

Le reste de la journée, parties d'échec, lecture, massages, virées à la plage ou en ville, sieste... À regretter que les organisateurs n'aient finalement pas organisé de cours de catalan.

Quoi qu'il en soit, une rencontre sans programme est une excellente idée, mais toutefois exigeante, un camping très peu cher (avec un lieu pour la cuisine) et un lieu de baignade étant obligatoires ! Évidemment, un coin ensoleillé est conseillé ! Après cette première réussite, d'autres SPR devraient avoir lieu, peut-être au Portugal ou même en Pologne.

Affaire à suivre.

... Armelle :

« Rencontre sans programme » est le thème de cette nouvelle rencontre organisée par des Catalans et inspirée par des Polonais.

Quelle drôle d'idée de passer une semaine en Espagne sans programme ! Mais l'offre est tentante et je suis descendue avec plusieurs français sous Valence, fin juillet.

Le lieu est sobre puisque nous plantons nos tentes dans le camping de Callosa d'en Sarrià à la recherche d'ombre. Il est gratuit car la télévision locale fait un reportage en direct. Youpi, ça réduit d'autant le prix (63 €).

Celui-ci comprenait les repas, délicieux et équilibrés, coordonnés par Brian. À tour de rôle

nous les avons préparés une fois (pour 50 personnes), nous avons choisi omelette-ratatouille et avons apprécié qu'il n'en reste pas malgré la quantité.

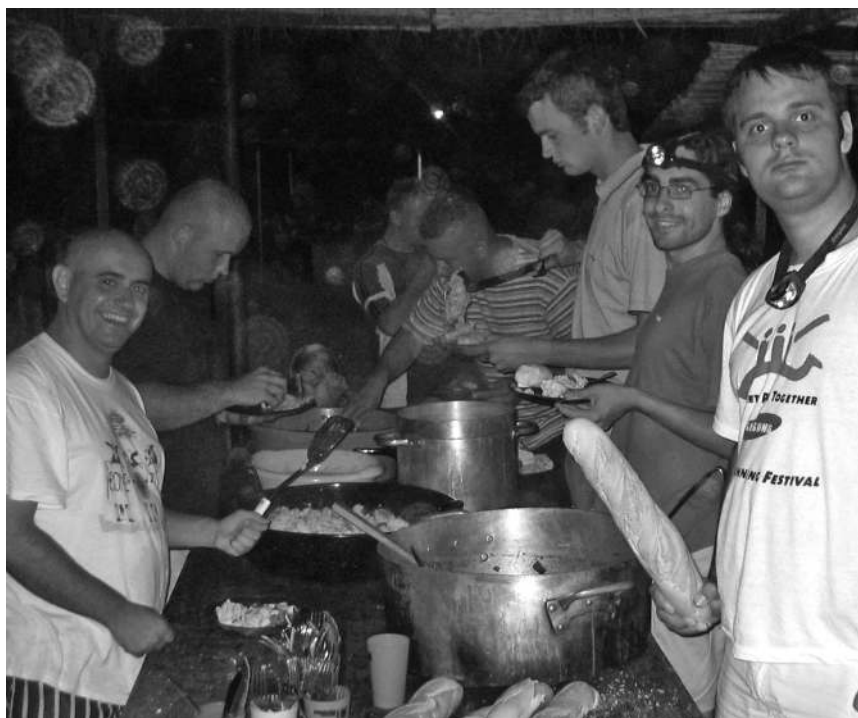
Pas de programme ne signifie pas ne rien faire. Au début, prendre 4 douches par jour pour s'acclimater au climat puis aller plonger dans la rivière proche. Puis comme c'est les vacances, faire des jeux collectifs simples et drôles, discuter, manger, faire la sieste...

Plusieurs participants ont fait du tourisme dans les environs (grottes, château, Alicante, plage). En route vers Alicante, j'ai découvert la station balnéaire Benidorm (New York plage avec des buildings). C'est l'horreur, cette ville défigurée.

Les sites de SPR :

Paršo

Heureusement nous étions dans les montagnes, entourés d'orangers et de figuiers.

Au niveau de l'espéranto, 2 représentants de chaque pays (Portugal, Pologne, Pays Bas, Italie, Russie... et Espagne, – Basques par exemple) sont allés voir le maire (le rat ! Il nous a même pas offert de l'eau à boire, mais il propose à Paù, espérantiste local d'ouvrir un cours). Des débutants ont eu des cours tous les matins et en fin de semaine nous pouvions déjà communiquer.

Bref, j'espère qu'il y aura une deuxième édition et pourquoi pas sur 2 semaines pour, en plus, se reposer !

Armelle

Seminario por esperantistigi la neesperantistan tavolon, fare de mondcivitaneco en Afriko

Post sia starigo en Benino, la neregistara organizo Afrika Centro Mondcivitana (A C M) organizis sian unuan seminarion por la neesperantistoj en Lokossa sub la temo « Esperanto kaj Mondcivitaneco ».

Ĉi tiu seminario englutis du tagojn, 12-13an de majo 2007, en Fontaine de Vie pro manko de konferenceto, kiu povas enhavi la 22 partoprenintojn (inter ili 6 estis togolandaj rifuĝintoj) en la sidejo de *Afrika Centro Mondcivitana* (A C M).

Tri famaj esperantistoj gvidadis la seminarion pri kiu la taskaro estis disdivita fare de la estraro de ACM. Zinkkpe Kodjo Benoit, la iama oficisto de Afrika Officejo (AO) transprenis la historion de esperanto helpe de François Hounsounou.

Tiu lasta kun Francis Agbenou, la nuna oficisto de AO respondecis pri eo-kurso al la partoprenintoj.

Dank'al AO pere de Raoul Hounnaké (la ĉefoficisto de AO), kiu disponigis materialon (« Cours de langue internationale esperanto ») al A C M pri la kursoj dum la seminario. Krome ACM ricevis de AO kvar poŝvortarojn por kontentigi sian membraron. La strukturo de UEA, la diversaj organoj esperantaj estas kelkfoje ekzamentaskero de ILEI. Pro tio, François H. larĝe klarigis ilin al la partoprenintoj.

Post la kurso, François H. klarigis kio estas mondcivitaneco, kiam ĝi komenciĝis, la celojn de mondcivitaneco, kiuj kongruas al tiuj de esperanto, kaj François H. emfazis, kial estas necese ligi mondcivitanecan al Esperanto uzante la disponigitajn materialojn de Gerhard Hirschmann, la Ekzekuta Direktoro AWC - Esperanto sekcio.

François H. respondis plurajn kaj tiklajn demandojn de partoprenintoj pri mondcivitaneco. Unu el ili ebligis lin konsulti la

donacitan materialon (« Manlibro de la korespondanto de mondcivitana registrolibro ») de Daniel Durand.

La vojaĝkosto de rifuĝintoj, la manĝado kaj trinkaĵo de ĉiuj partoprenintoj, fotokopiado de materialoj al ĉiuj partoprenintoj estis sub la respondecado de la estraro de A C M (ĉi memfinancis).

Gerhard Hirschmann ne fizike partoprenis la seminarion sed letere, spirite kaj voĉe ĉar li retmesaĝis al la seminario, kiu estas legita kaj telephone atingis la seminariintojn por interŝanĝi vortojn. Dankon al li pro lia subteno.

Por fini, François H. reatentigis la partoprenintojn pri la agadkampoj de la neregistara organizo Afrika Centro Mondcivitana (ACM), la alvenon de la volontulinoj en Lokossa julie kaj la Ekzekuta Direktoro, Gerhard Hirschmann aŭguste. ACM reorganigos sian duan seminarion sub la temo « *Esperanto kaj neperforto* » por permesi al ĉiuj rekte paroli kun Gerhard Hirschmann sen interpretisto/interpretanto.

La seminario bone finiĝis en bona etoso kun fotiĝo ene kaj antaŭ la sidejo de Afrika Centro Mondcivitana (A C M).

François HOUNSOUNOU

Por plia demando, bonvolu turniĝi al :

ONG Afrika Centro Mondcivitana
BP 226 Lokossa-Mono
Rêp du Bénin.
Tel : +229 95 96 51 24
Esperantoawc_benino@yahoo.fr
aŭ François HOUNSOUNOU,
Prezidanto de ONG Afrika Centro Mondcivitana

Notre dossier : Interretaĵoj

Eklaboru

«**Esperanto ne estas lingvo de komerco**». Ĉu? **Se ni estas honestaj, ankoraŭ ne... Eklaboru volas ŝanĝi tion.**

Esperantistoj estas ofte tre entreprenemaj homoj kun ege neordinaraj hobiaj kaj okupoj. Ĉefe rilate tradukadon kaj komputiladon indas serĉi spertulojn en Esperantujo.

Ĝis nun tio ĉi ne estis facila tasko. Kiel kontakti esperantistaron pri tio? Per la revuo Esperanto?

Eblas, sed certe ne estas la plej oportuna maniero. Simila problemo estas trovi volontulon, ekzemple, por la pozicio de TEJO-volontulo en UEA aŭ por redakti Esperanto-revuon.

En la retejo *eklaboru.com* entreprenistoj kaj asocioj povas doni informon, ke li aŭ ŝi serĉas kunlaboranton. Estas eblo indiki ĉu la laboro estas pagata aŭ ne, ĉu temas pri laboro per interreto aŭ ne, ktp. Esperantisto, kiu volas labori, ĉu partatempe, ĉu plentempe – ĉu pagite aŭ ne, povas alŝuti vivresumon.

Finfine ankaŭ Esperantio disponas pri profesie farita laborserĉo-retejo – ni disvastigu kaj uzu ĝin!

Amikumu

Pro tio, ke Esperanton nun oni ĉefe lernas por amikumi, ni kreis ankaŭ *Amikumu.com*. Ni konstatis, ke ne ĉiam facilas ekhavi kontaktojn kun esperantistoj, ĉu en propra regiono, ĉu kun samaj interesoj. Momente ĉefe post longa aktivado ene de la movado kaj ĉefe per renkontiĝoj, eblas ekhavi internacian amikaron. Ni volas plifaciligi la interkonatiĝon kaj plene profiti dank'al la avantaĝoj de interreto.

En Amikumu ĉiu povas krei profilon en kiu li aŭ ŝi prezentas sin. Vi povas interalie aldoni al tiu ĉi profilo pri kio vi interesiĝas kaj alŝuti fotojn. Poste eblas en Amikumu serĉi esperantistojn, ekzemple laŭ interesoj, kaj aldoni certan personon – amikon – al via konto. Tio similas al la eblocoj,

kiujn donas la retejoj *MySpace* aŭ *LiveJournal*.

Verŝajne plej interese en Amikumu estas la eblo vidi ĉiujn uzantojn sur *Google Maps*. Tiel oni povas vojaĝi ĉirkaŭ la mondo vidante kie kiu loĝas. Estas aparta paĝo, kiu montras al vi liston de uzantoj ordigitaj laŭ proksimeco de vi, do vi povas malkovri nekonatajn esperantistojn eĉ en via urbo! Ankaŭ eblas babili, diskuti en forumo, aŭskulti radion, rigardi videojn kaj ludi Skrablon.

Estas multaj planoj pliampleksigi la potencojn de Amikumu. Ekzemple ni intencas doni al vi la eblon krei grupojn (alternativon al Jahugrupoj), vikiojn, blogojn

kaj vojaĝplanojn. Sendu al ni viajn proponojn!

La teamoj de Eklaboru kaj Amikumu

Yves NEVELSTEEN, Chuck SMITH kaj Judith MEYER.

el TEJO Tutmonde

netvibes
(re)mix the web

Netvibo, remiksu la reton

Ĉu vi estas retano? Ĉu ĉiutage same kiel abelo kiu rikoltetas iom da nektaro de ĉiu el siaj preferataj floroj, vi kolektas informojn novaperintajn ĉe viaj preferataj retejoj kaj kiel abelo, vi ŝatus igi pli efika vian ĉiutagan florumadon, nu, pardonu, retumadon? Tiu ĉi artikolo estas por vi!

Kio estas abonfluo?

Vi sendube jam vidis ĉe retejo piktogramon, kiun vi eble ne jam konas, kaj pri kiu vi ofte pride-mandis vin kiel utiligi...

La plej kutime renkontata estas orangkolora kaj ŝajnas elsendi ondojn blankajn ekde punkto. Alie, vi eble jam legis en rektangulo literarojn tiajn, kiaj ATOM, RSS...

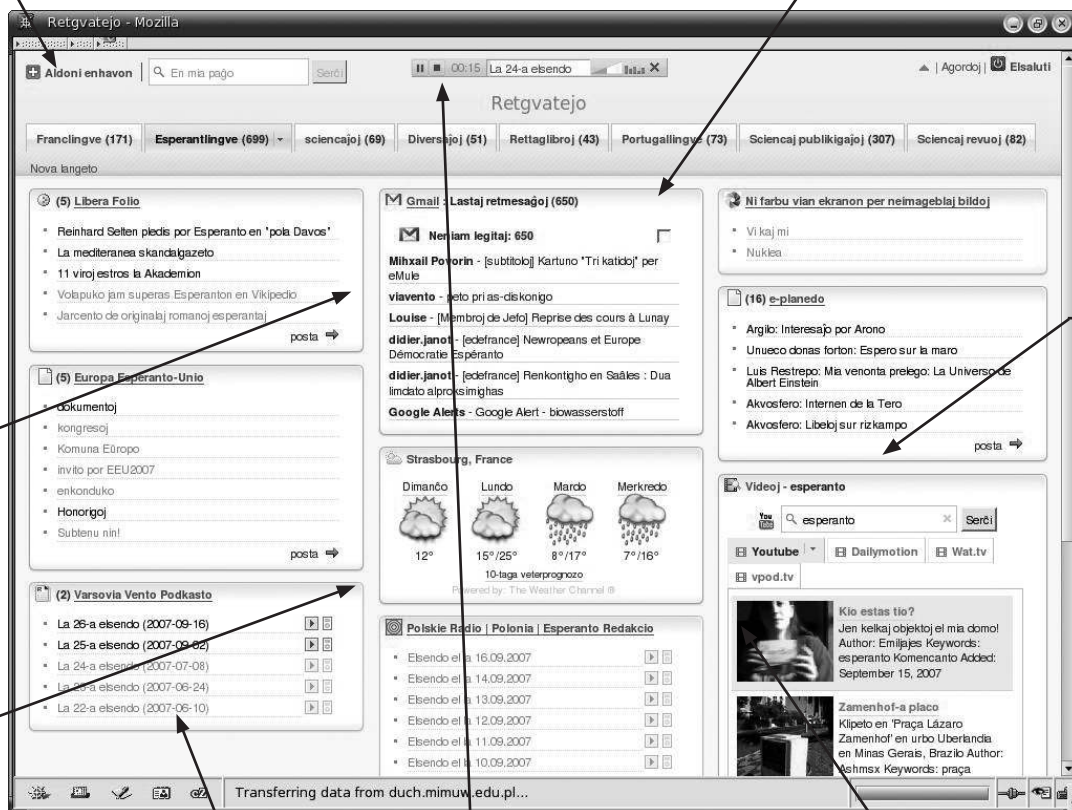
Fakte, se vi klakas sur tian butonon, vi ricevos specialan retadreson per kiu vi povos estigi

abonrilaton inter la koncerna retejo kaj alia ento. Dank al tio, bazita sur RSS-teknologio (RSS= vere simpla abonrilato), vi povas aboni la enhavon de retejo. La abono konsistas el tio, ke vi povas por unu aparta retejo abonŝuti liston laŭteman aŭ ne, en kiu afiŝiĝas ĉiuj eroj laste aldonitaj ĉe la retejo. En la listo, kiu estas ia resumo de la retejo, aperas titoloj musklakeblaj por ekiri al la ligita tuta artikolo. Kutime, se vi superflugas listeron per musmontrilo eblas legi la komencon de la teksto aŭ resumon.

Se vi klakas ĉi tie, menuo facile uzebla ebligas al vi aldoni bonligojn al via paĝo

Blokojn vi povas loki kie vi volas, kaj grupigi ĉe tema langeto

Vi povas ankaŭ gvati vian retmesaĝan konton

En bloko legeblas titoloj de laste aldonitaj eroj de retejo

Pluraj retaj servoj, tiaj kia veterprognozo disponeblas

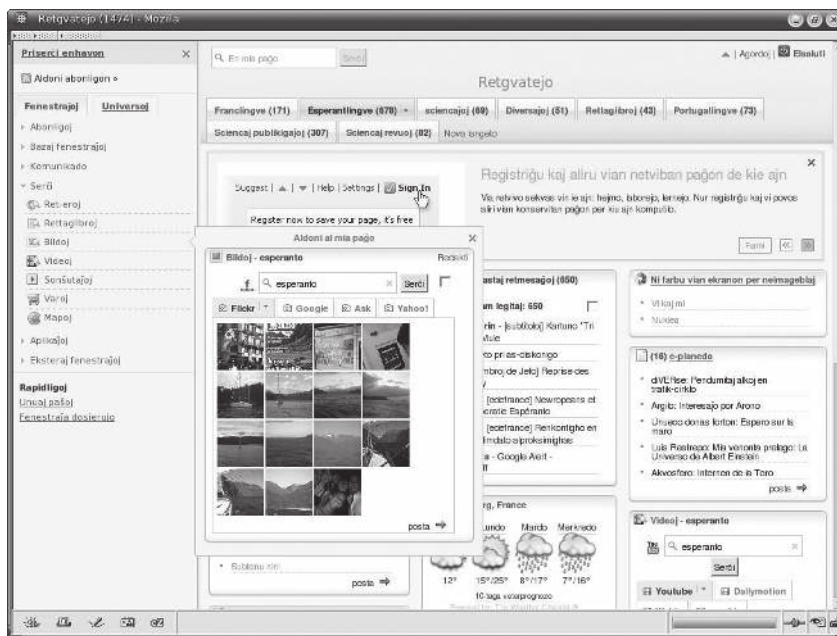
Vi povas ĉu rekte aŭskulti, ĉu elŝuti sonŝutaĵojn por posta surstrata aŭskultado

Eblas aboni ankaŭ aŭdvidaĵojn ĉe retejoj tiaj, kiaj Youtube. En la bloko aperas lastaj videoj kiuj rilatas kun ŝlosilvorto kiun vi entajpis

Kiel legi abonfluojn?

La ento per kiu eblas legi la abonfluojn povas esti dutipa:

- povas temi pri bitvaro kiun vi havas/instalas ĉe via komputilo (fajrovulpo ekzemple kapablas trakti abonfluojn). Sed se vi agordas bitvaron ĉe propra komputilo, nur ĉe tiu ĉi lasta vi povos ĝui la konfiguron. Tio estas malavantaĝo.
- povas esti retgvatejo. Mi konsilas uzadon de retgvatejo, ĉar la granda avantaĝo estas ke de kiu ajn komputilo rete konektita, vi povos atingi vian personigitan paĝon per ensalutiloj. Vi povas personigi la retejon eĉ ĝis la aspekto (elekti fonbildo, kolorojn) kaj trovi je ĉiuj el viaj ensalutoj la aspekto agordita de vi.

Retadreso:
www.netvibes.com
<http://eo.wikipedia.org/wiki/Netvibo>

Netvibo

Ekzistas pluraj retgvatejoj, sed mi, de kelkaj monatoj uzas netvibon (kiun mi taksas vere bona). Ĝi eĉ ankaŭ disponeblas tute en esperanto. La listoj aperas en blokoj, kiujn vi povas facile reorganizi laŭvole. Vi povas grupigi la blokojn ekzemple laŭteme ĉe langeto. Langeton vi povas dediĉi ekzemple al arigo de abonfluojn en la franca, en esperanto aŭ koncerne apartan ŝattemon.

Tutan langeton eblas partumi kun geamikoj netvib-uzantaj. Tiel, ili povas ekhavi langeton, kiu rezultas el via propra selektcela laboro. Ekzemple, se vi faris interesan arigaĵon de abonfluojn en esperanto, vi facile povos diskonigi viajn selektitaĵojn al interesiguntoj per la partumeblo de netvibo.

La abonfluojn legeblaj ĉe netvibo estas ĉiaj. Estas tiuj kiuj simple arigas titolojn de novaj eroj de retejo, tiuj kiuj ebligas al vi kribri aŭdvidan enhavon per ŝlosilvortoj (ekzemple ĉe Youtube, aŭ ĉe Flickr aŭ aliaj), tiuj kiuj ebligas legi en bloko titolojn de retmesaĝoj ricevitaj ĉe via konto, ĝis tiuj kiuj

temas pri servoj (veterprognozaj, retrafikaj, eventkalendaraj), sen forgesi la eblon aboni sonsŭtatojn (Pola radio, Varsovia Vento,...). Tiujn lastajn vi povas ĉu rekte aŭskulti ĉe la retgvatejo, ĉu elŭti ilin por posta aŭskultado ekzemple per mp3-legilo, veture al via laborejo, dum vojaĝoj...

Sen trakti ĉiujn interesajn flankojn de netvibo, mi aldonas ke interesa trajto estas la tiel nomita « ekosistemo » en kiu vi trovas laŭteme, laŭlingve, laŭvivloke abonfluojn selektitajn de retanoj tiaj kiaj vi, kaj vi mem povas kontribui ekosistemon proponante abonfluojn ne jam referencigitajn.

Pli bone ol longa parolado estas memsperto. Por tio, aliĝu kaj ĝuu. Lasta atentigo, vi rapide povus adiktiĝi pri ĉiutaga uzado netvibo!

PS: Por ekuzi esperantlingvan version de netvibo, musklaku supre en la fenestro sur « Options » kaj poste « Langues ».

Fabien Tschudy

Lingva helpilo

- (abon)sonŭtado: *podcasting*
- (abon)sonŭtato: *podcast*
- abonfluo: *flux vous informant des nouveaux éléments apparus pour votre abonnement.*
- abonrilato: *syndication*
- abonŭti (abone ŭti): *télécharger par abonnement.*
- aŭdvida enhavo: *contenu audiovisuel*
- bitvaro (programaro): *logiciel*
- Il existe des logiciels par exemple qui téléchargent automatiquement sur votre ordinateur les émissions mises en ligne auxquelles vous êtes abonnés en baladodiffusion (podcasts).*
- ensalutiloj: *identifiants (mot de passe = pasvorto, identifiant= salutnomo)*
- ento: *entité*
- fajrovulpo: *Firefox*
- fonbildo: *image de fond*
- kribri: *passer au crible*
- langeto: *onglet*
- musklakebla: *cliquable*
- musmontrilo: *curseur (de souris)*
- piktogramo: *icône*
- retano: *internaute*
- retejo: *site*
- retgvatejo: *un site d'où l'ont peut épier internet*
- retmesaĝo: *courriel*
- ŝlosilvortoj: *mots clés*
- veterprognozo: *prévision météo*

Cantr II : rolludu en Esperanto!

Esperanto miragas pro ĝia kapablo troviĝi neatendite en la plej strangaj lokoj. Tion mi ekpensis, kiam mi trafis bordojn de insulo kies lokanoj parolas la Zamenhofan dialekton (tamen kun stranga loka akĉento)...

Ĉarmita de la gastemo de tiuj homoj kaj de la beleco de ilia insulo, mi decidis resti kaj ekloĝi tie. Mi ankoraŭ ne scias, ĉu tiu lando havas nomon: oni simple konas ĝin kiel la « esperanto-insulo ». Sed post ĝia beleco, mi rapide trovis ke la esperanto-insulo kaŝas danĝerojn. Ĝi estas sovaĝa lando, kie malfacilas vivi. Kelkaj el ni ne havas la feliĉon vivi longe, kaj mortas antaŭtempe pro malsato... aŭ pro ungoj. Abundas bestoj, foje danĝeraj kaj atakemaj.

Foje, sur nian plaĝon albordiĝas ŝipoj, kiuj foje estas tre imponaj kompare kun niaj barkoj. Elvenas homoj kiuj ne parolas nian lingvon. Kelkaj parolas svede, aliaj germane aŭ eĉ ali-lingve. Malfacilas komuniki kun tiuj fremduloj. Ni ĉefe uzas gestojn, vortojn, aŭ eĉ desegnaĵojn... Ili ŝajne estas pli

progresintaj ol ni, kaj uzas maŝinojn kiujn ni ne kapablas konstrui. Ili montris al ni mapojn de la mondo, kaj fingrumis al la landoj de kie ili venis. La esperanto-insulo ŝajnas ridinde eta kompare kun kelkaj aliaj. Ĝi estas peco de insularo, kiu mem estas parto de vastega mondo kies limojn ni ne konas.

Mi vidas vian sciemon. Sendube vi volas scii kie mi trovis tiun strangan insulon. Nu, mi nur sidis antaŭ mia komputilo... kaj ektrovis *Cantr II*.

Mapo de insulo en la mondo de *Cantr*, perdita meze de oceano...

Kio estas *Cantr II*?

Cantr II estas enreta rolludo. La principo de rolludoj estas sufiĉe konata: la ludantoj sidas ĉirkaŭ tablo, gvidate de ludestro, kaj rolas fantaziajn personojn, kiuj travivas aventuron. *Cantr* funkcias same, krom du ĉefaj diferencoj: la ludestron anstataŭas softvaro, kaj la ludantoj ne sekvas antaŭplanitan celon sed plene liberas interagi en nerealaj mondo. Alia grava diferenco estas, ke multegaj ludantoj povas samtempe ludi.

Cantr II apartenas al tiu kategorio de ludoj (nomitaj angle « Massively Multiplayer Online Role Game »), kiuj disfloras de la komenco de interreto, el kiuj la plej fama certe estas *Second Life*. Kelkaj el tiuj ludoj postulas ke oni elŝutu softvaron, dum aliaj plene funkcias en propra retejo. *Cantr II* estas el tiu ĉi lasta kategorio: nenio necesas por ludi krom konektiĝi per ia ajn komputilo.

La novulo, kiu ĵus kreis propran konton ĉe *Cantr II*, povas krei rolanton, kies nomon kaj sekson li elektas. Li faras ankaŭ alian gravegan elekton: la gepatran lingvon de sia rolanto. De ĉi tiu elekto dependas la loko kie aperos la rolanto en la mondo de *Cantr*. En tiu mondo kunekzistas diversaj socioj, kiuj parolas en malsamaj lingvoj, kaj havas propran teritorion.

Ĝis nun ekzistas pli ol dek kvin elekteblaj lingvoj (ĉefe: angla, pola, germana, hispana, franca, nederlanda...). Ekzemple, se vi elektis esperanton, via rolanto aperas en hazarda loko de la esperanto-teritorio. Kompreneble, li ne aperas en malplena mondo, ĉar ĝin popolumas la rolantoj de aliaj ludantoj. Tiuj rolantoj formas komunumojn organizatajn en urboj pli malpli grandaj, kun iliaj teritorioj, leĝaroj, ĉefoj kaj legendoj.

En tiu socio, vi elektu vian vojon: ne estas alia limo ol via fantazio. Vi rajtas esti politikisto kiu kandidatiĝas por la urbaj balotoj, komercisto kiu vendas siajn varojn en la apudaj urboj, maristo kiu velas ĉirkaŭ la mondo por desegni mapojn, profeto kiu iras de urbo al alia por fari disĉiplojn de sia nova religio, ŝtelisto kiu grupigas bandon por rabi la vojaĝantojn, aŭ nur ordinara kultivisto kiu prilaboras sian kampon... ĉio eblas se vi kapablas imagi tion kaj ludi konsekvence.

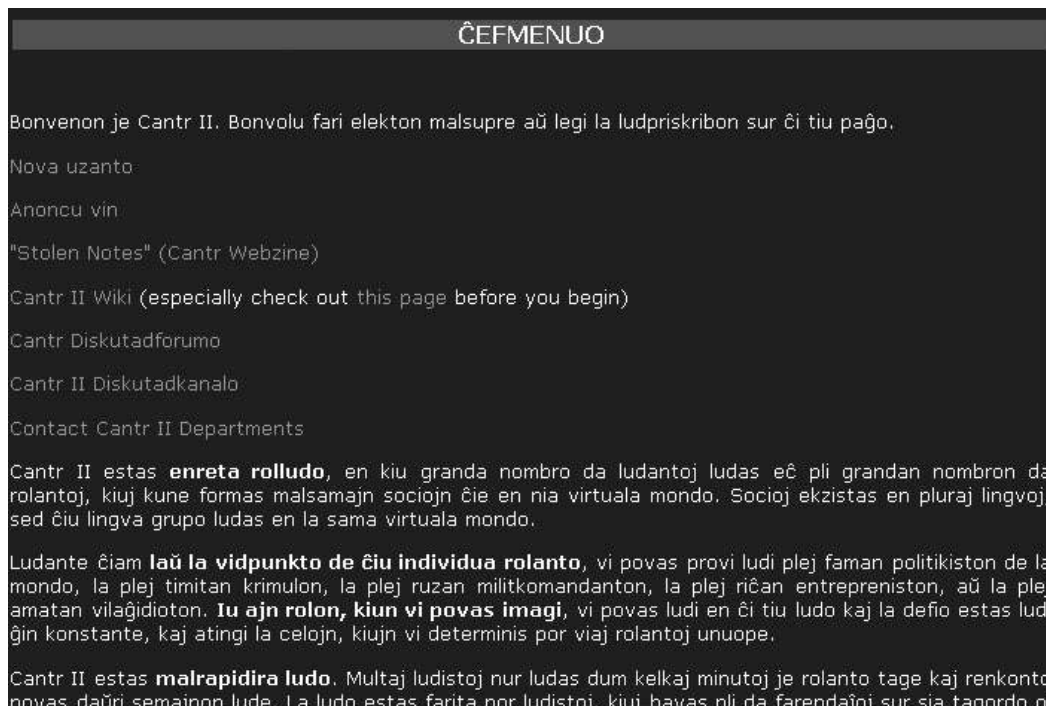
Kaj se vi ankoraŭ ne trovis vian vojon, oni certe bezonas viajn brakojn por la bono de la komunumo! Iom post iom, via rolanto plimaljuniĝos kaj eble ricevos pli da respondumo de sia samurbanoj. Fine, li eble havos la ŝancon esti maljunulo rigardata kun respekto de sia samlokanoj.

La scenejo de tiu socio estas la vasta mondo de *Cantr*. Al ĝi mankas preskaŭ nenio: estas maroj, herbejoj, arbaroj, montoj, ktp. kaj diversaj riĉaĵoj por espluati. Kelkaj estas krudmaterialoj por konstrui domojn kaj vojojn, aliaj por teksti vestojn, fabriki ilojn, armilojn kaj veturilojn (interalie duobla biciklo aŭbuso!) Eblas ĉasi bestojn, por protekti sin kontraŭ iliaj atakoj kaj akiri viandon kaj felon. Anstataŭ perĉasi sian manĝaĵon, eblas kultivi kaj kreskigi ĝin. Fakte, plej gravas la manĝaĵoj, ĉar ne facilas la vivo en *Cantr* kaj malsatmorto atendas tiu, kiu ne zorgas pri tio.

Kial mi ŝatas *Cantr II*

La prezentopaĝo de *Cantr II* avertas: « *atentu, multaj ludantoj spertas ke Cantr II estas tre dependiga!* » Plurmonata ludado pruvis al mi la pravecon de tiu aserto.

Tiu plezuro de la ludo unuavice fontas en la interago inter la ludantoj. Des pli riĉa ĝi estas, ju pli viva estas la ludo. La dua fonto de la plezuro ludi dependas de via impliko kiel ludanto. Vi devas imagi versimilajn rolantojn, kun propra psikologio kaj persona historio. Des pli profun-

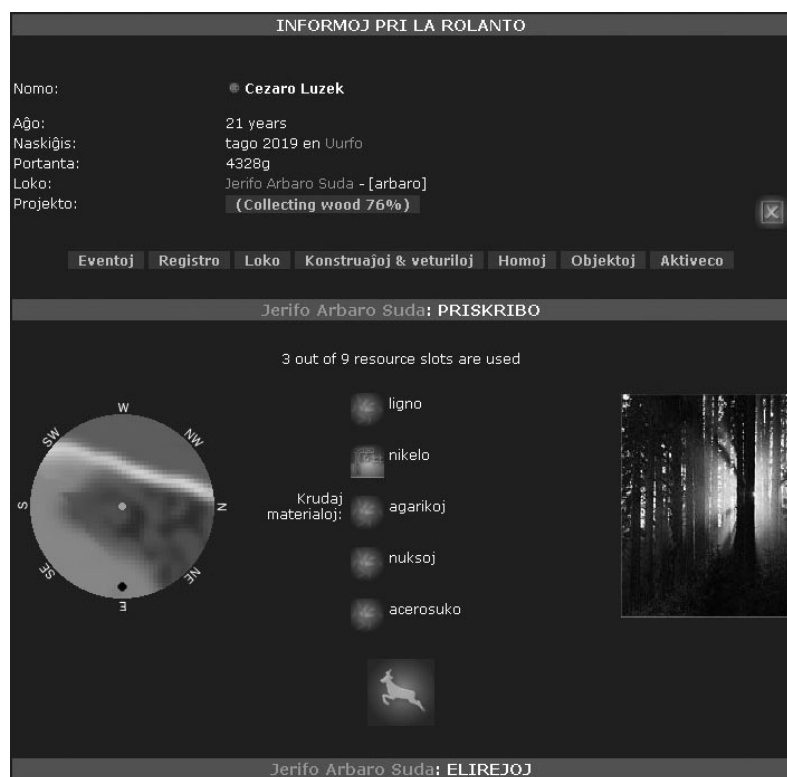
La ĉefmenuo de *Cantr II* en esperanto

daj ili estas, ju pli interesa estas la ludo (por vi same kiel por la aliaj ludantoj). Kaj fine, estas la plezuro esplori kaj malkovri iom post iom tiun nekonatan teritorion, kiu estas la mondo de *Cantr*.

Cantr II ne estas nepre temporebema. Oni povas ludi laŭ propra ritmo, ĉu kelkajn minutojn tage, ĉu tuttage. Tio dependas de onia propra impliko en la eventoj de la ludo, kaj de la nombro de rolantoj kiujn oni kreis. Alia grava intereso de *Cantr II* estas ĝia tradukiteco en pluraj lingvoj. Jen bonega solvo por ĉiutage praktiki fremdan lingvon, sen peno kaj kun plezuro. Mi persone kreis rolantojn en ĉiuj lingvoj, kiujn mi lernis.

Bedaŭrinde, *Cantr II* ne estas sen miso. Oni povas prave juĝi la retejon malbela. La nova ludanto unue trovos ĝin konfuziga kaj la funkcibutonojn foje ne tre oportunaj. Alia problemo koncernas la esperantan tradukon, kiu estas ankoraŭ parta kaj foje stranga (iel mallerta). Tamen, ĉiuj ĉi problemetoj aspektas bagatelaj kontraŭ la vera ĝuo ludi kiun ĝi donas! Cetere, oni sciuj ke *Cantr II* estas perfekte amatora retejo, kreita de juna usonano kaj evoluigata danke al ĝiaj ludantoj, kiuj memvole tradukadas kaj pridiskutadas novajn ŝanĝojn. Mi varme konsilas al la sciemuloj viziti kaj provi ĝin: eble ili tiel komencos duan vivon.

www.cantr.net

Tiu ĉi paĝo montras informojn pri la loko kie staras la ludanto

Christophe Chazarein

Nouveau projet : une émission en balladodiffusion

Il se passe des choses en « espérantophonie ». Espérantophones nous le savons tous, mais les autres ?

S'il existe des efforts de traduction pour traduire des langues nationales (ou autres) vers l'espéranto, l'inverse n'est pas vrai, notamment concernant l'information sur les actualités espérantophones.

Évidemment, ces actualités peuvent souvent être suivies, même en français dans les revues qui sont éditées par les associations, mais les gens ne devraient pas être obligés de cotiser pour recevoir ces informations. Il ne s'agit pas forcément d'informations pratiques (comme sur les rencontres...), mais plus d'informations sur les avancées de l'espéranto...

Sur ce sujet, des articles intéressants sont souvent disponibles sur *Libera folio* par exemple, mais ils ne sont accessibles qu'aux seuls espérantophones.

Afin de faire connaître aux francophones ce qui se passe en « esperantlingvio », je propose la création d'une petite émission en français en baladodiffusion* sur les actualités générales de l'espéranto (10 minutes une fois par mois pour commencer), reprenant par exemple en substance des articles intéressants de *Libera folio* (ou autres).

Ce projet permettrait d'utiliser une potentialité d'Internet pour communiquer sur nos actions à un public non espérantophone.

Le support audio présente de nombreux avantages : possibilité d'écoute nomade, accessibilité pour les aveugles, etc. Bien évidemment ces émissions constituerait un matériel directement utilisable pour *Radio Zam*.

Si vous avez des idées ou souhaitez participer, fournir du contenu n'hésitez pas à contacter le responsable de ce projet : arbofeo@gmail.com

Fabien Tschudy

Jam ekzistantaj podkastoj:

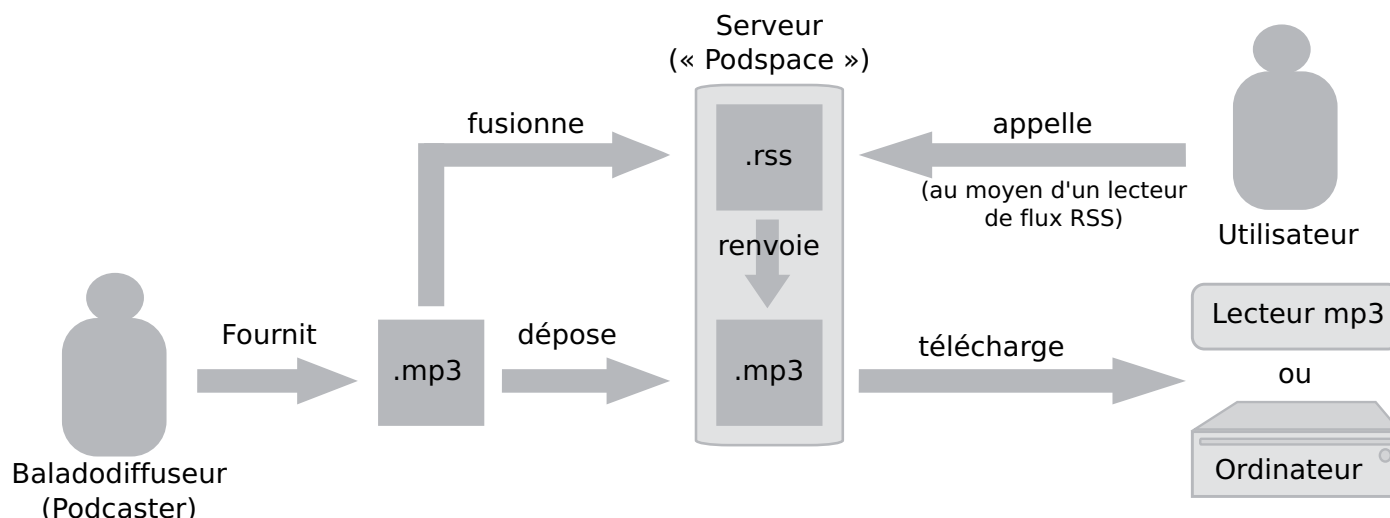
<http://www.radioarkivo.org/>

<http://www.polskieradio.pl/eo/>

<http://www.viavento.republika.pl/aktuale/sonmaterialoj.htm>

<http://rogerborgespodkasto.blogspot.com/>

<http://esperan.to/podkasto/>

Fonctionnement du système de balladodiffusion
Source : Wikipédia (<http://fr.wikipedia.org/wiki/Baladodiffusion>)

La Ponto – kuntraduku filmojn!

La Ponto estas retpaĝo por kunlabore traduki filmojn el ajna lingvo al ajna alia lingvo, uzante Esperanton kiel ponton. La Ponto helpas organizi la tradukadon.

Tio signifas: por traduki filmon el la hispana al la franca, ekzemple, unue oni tradukas ĝin el la hispana al Esperanto, kaj poste el Esperanto al la franca. Se iu lando volas montri siajn filmojn al la mondo, la sola afero, kiun ĝi devas fari, estas traduki ilin al Esperanto. Poste, ĉiu alia lando akiras aŭtomate la tradukon (en Esperanto), povante traduki ĝin al sia nacia lingvo.

Jen intervjuo kun Ary MANZANA kaj Marco ALVAREZ el la teamo de *La Ponto*:

Rakontu pri Ponto! Kiel ĉio funkcios – rakontu iom pri ĉiuj ŝtupoj de la tradukado, redaktado, korektado, ktp.

Ary: Mallarĝa enkonduko al La Ponto estas, ke ĝi estas retpaĝaro, kiu ebligas traduki kunlabore filmojn de iu lingvo al iu alia lingvo. Ĝi permesas fari tion tre simple kaj facile: vi traduku de via nacia lingvo al Esperanto, kaj alia persono traduku de Esperanto al sia nacia lingvo. Evidente oni povus traduki rekte de lingvo al lingvo, sed ne multaj kapablas traduki, ekzemple, de la ĉina al la pola, kaj reen.

Do en tiu paĝo Esperanto estas ilo, ne fina celo. La paĝo utilas por montri al la mondo ke Esperanto estas vera, pova ilo.

Pri la ŝtupoj de la tradukado: Oni unue alŝutas dosieron, kiu enhavas la traduktekston de la origina filmo. Oni decidas ĉu iu ajn povos helpi en la tradukado, aŭ ĉu vi preferas akcepti la personojn antaŭ ol ties eklaboro. Poste oni elektas linion de la tradukado kaj simple tradukas ĝin, elektante unu el tri nivelojn de fido pri via traduko (malalta, meza, alta), por

ke aliaj povu korekti se tio necesas. Dum oni korektas, oni povas sendi komenton, ekzemple, «ne forgesu la akuzativon», aŭ «tie vi bezonas uzi la literon «n» por montri direkton», do oni lernigas la aliajn tradukantojn, kaj ankaŭ mem lernas.

Kies ideo estas la projekto, kaj kiuj estas la kunlaborantoj de Ponto?

Marco: La ideo de la projekto aperis pro bezono de Argentinejo* kaj de ĉiuj esperantistoj por havi tradukitajn filmojn al sia propra lingvo. La kunlaborantoj estas ĉiu homo kiu eniras al la retpaĝo kaj helpas en iu ajn traduko. Sed, se vi parolas pri la programisto, Ary faris ĉion praktike sola.

Ary: Marko pravas, mi faris ĉion praktike sola, sed la originala ideo estis de Marko (li estas tre humila homo). Mi estas programisto, do mi realigis lian ideon. Dum la programado multaj personoj kaj de Argentinejo, kaj de la forumoj, donis al mi utilajn konsilojn, kiujn mi volonte prenis.

Ĉu Ponto estas volontul-bazita projekto, aŭ tamen vi planas estontece havi kontraktojn kun film-produktantoj kaj ricevi pagon por tiu, sendube, granda kaj malfacila laboro?

Ary: Tio neniam estis unu el la celoj de la paĝo. Tamen, se oni proponas tion al ni, ni plezure akceptos.

Malsimile al multaj aliaj Esperanto-projektoj, la projekto Ponto celas ne Esperantan publikon, sed ĝeneralan publikon, kaj funkcias pli-malpli kiel internacia, interreta tradukejo – ĉu ne?

Marco: Jes. Sed, ĝi ĉiam estis orientita al la esperanta publiko.

Ary: Nuntempe oni povas traduki de iu lingvo al Esperanto, kaj de Esperanto al iu alia lingvo, do

se vi ne scipovas Esperanton vi ne povos helpi traduki. Tamen, vi povas serĉi filmojn por elŝuti ties tradukon. Do, se la kvanto de tradukitaj filmoj grandiĝas, la kvalito de la traduko grandiĝas, kaj la paĝo iĝas pli konata, personoj elŝutos tradukojn sciante ke ili ekzistas dank' al Esperanto, kaj povos aprezi ties utilecon.

Unu granda manko en nia E-movado estas ke multaj esperantistoj, eĉ se oni esperantistiĝis jam de antaŭ jaroj, ne tre bone regas la lingvon. Kiel oni povos certigi la kvaliton de la tradukoj?

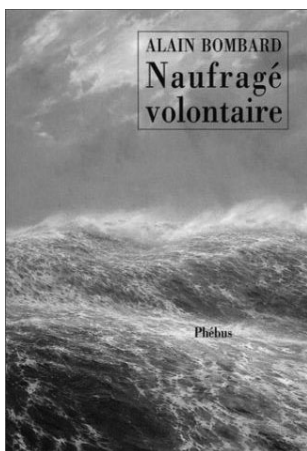
Marco: Nu, ni ege pensis pri tio, kaj estis decidita de ni ke la homoj mem kontrolos sin kaj kontrolos la tradukon. La Ponto havas ĉiujn ajn ilojn por kontroli tion.

Ary: Nu, tio estas ankaŭ la ĝenerala timo pri paĝoj kiel Vikipedio. Tamen en tiaj paĝoj multaj personoj kunlaboras, kaj ofte korektas la aliajn. Tio ankaŭ okazas en La Ponto: oni povas korekti tradukojn de aliaj personoj. Dum oni korektas, oni povas sendi komenton, ekzemple, «ne forgesu la akuzativon», aŭ «tie vi bezonas uzi la literon n por montri direkton», do oni lernigas la aliajn tradukantojn, kaj ankaŭ mem lernas. Iom post iom, ĉiuj iĝas pli bonaj en Esperanto, kaj fine la kvalito altiĝas.

Kio necesas, por ke projekto Ponto sukcesu kaj bone realigu ĉiujn ideojn de ĝiaj kreantoj?

Marco: Unue ni bezonas la apogon de la esperantistoj; tio estas ege grava por ni. Sen ili la projekto neniel funkcios. Sed, programistoj estus grandan helpon por ni. Ĝis nun, Ary estas laboranta sole, kaj li ne povas labori pri la projekto ĉiam.

Ary: Unue, kiel Marko diras, ni bezonas la apogon de la esperantistoj. Multaj plendas ke nereakta traduko inter lingvoj estas mal-

Memvola ŝippereulo

Memvola ŝippereulo (en la franca « Naufragé volontaire ») raportas nekredblan kuracan eksperimenton kaj homan aventuron okazinta en 1952.

Antaŭ 1950, 200 000 homoj pereis ĉiujare pro ŝiprompo. Duono de tiuj mortoj okazis proksime de la marbordo. Inter la aliaj 100 000 homoj, kiuj pereis meze de la maroj, alia duono dronis tuj post la katastrofo. Kio do okazis al la 50 000 homoj kiuj sukcesis grimpi en savkanoton?

Oni opiniis ke manko da akvo kaj da manĝaĵo mortigis la ŝippereulojn. Tamen statistikoj montris, ke la plej multo de la mortintoj pereis dum la tri unuaj tagoj sur la kanoto. Neniu mortis post tri tagoj pro akvomanko. Fakte la ŝippereuloj ne mortis pro fizikaj kialoj sed pro mal-espero.

Tiel estis la hipotezo de la doktoro Alain Bombard, franca kuracisto kiu interesiĝis pri viveblecoj post ŝippereulo. Li fakte kredis ke oni povis postvivi sur simpla kanoto. Nur sufiĉis batali kontraŭ malespero por sukcesi de nove vidi la teron. En sia laboratorio, doktoro Bombard denove kalkulis la eblecojn vivi el marproduktaĵoj.

La eksperimento de doktoro Bombard

Malmultaj kredis je lia teorio kaj decidis eksperimenti ŝippereon. Doktoro Bombard nekredble sukcesis travivi 113 tagojn sur ŝipeto. Li trairis Mediteraneon kun amiko, haltis en Balearoj, en Maroko kaj Kanarioj sed sole trairas Atlantikon dum 65taga vojaĝo.

Dum la tuta aventuro doktoro Bombard fiŝkaptis kaj manĝis krudan fiŝon. Por havi sufiĉe da vitaminoj il ankaŭ manĝis planktonon kiun li kolektis dank'al reteto. Li eĉ manĝis marbirdojn kiujn li sukcesis kapti. Por akvo, doktoro Bombard kalkulis ke homo povas trinki 800 gramojn da mara akvo.

Tio estis revolucia sinteno ĉar antaŭ li ĉiuj opiniis ke salata akvo malbonas por sano. Marakvon trinki eblas sed nur dum kvin tagoj. Poste, li trinkis fiŝakvon! Fakte, kiel la homa korpo, fiŝoj ĉefe konsistas en akvo. Laŭ la specoj, fiŝaj korpoj enhavas inter 60 kaj 80 % da akvo.

Nia aventurulo do premis fiŝojn kaj drinkis fiŝsukon! En Atlantiko li ricevis pluvakvon, sed nur je la duono de la trairado.

Ne nur kuraca eksperimento, sed aventuro

La libro de Alain Bombard estas plena je detaloj pri lia sperto. Certe temas pri kuraca eksperimento sed ankaŭ pri aventuro: bataloj kontraŭ la ŝtormo aŭ la ŝarkoj, senĉesaj navigaciaj eraroj kaj timo neniam atingi la teron suspensigas la veturadon sur senhoma maro.

Doktoro Bombard nomis sian ŝipeton « Herezulo ». Post tiu sperto, li batalis por komprenigi sian herezon. Inter 1952 kaj 1980 li ricevis 32 000 leterojn el homoj, kiuj diris ke ili postvivis dank'al lia eksperimento. Doktoro Bombard asertas ke la plej grava danĝero por ŝippereulo estas malespero.

Li do simple proponas markigi: « Memoru ke homo tion faris en 1952 ».

François Parchemin

La Ponto – kuntraduku filmojn! (sekvo de la paĝo 17)

bona ideo. Tamen, se oni ne provas fari tion, oni neniam scios. Kaj dekomence estas tre malfacile traduki de lingvo al lingvo konservante ĉiujn nuancojn, ili certe perdiĝos, aŭ iomete ŝanĝiĝos. Kaj tio samgrande okazos tradukante per Esperanto. Oni ne forgesu ke oni ĉiam povas vidi la originalan tekstaron por helpi sin en la tradukado.

Estas alia grava, baza problemo pri la paĝo. Ĝi nur permesas alŝuti filmojn tradukendajn al alia lingvo. Sed ĝi ne permesas al vi alŝuti jam tradukitan filmon,

por ke la paĝo ankaŭ funkcii kiel tradukarejo. Tiun problemon ni estas nuntempe pripensantaj.

Kiu estas via vizio pri Ponto – ni imagu, ke vi havas ĉion, kion vi bezonas – kia estu projekto Ponto? Kiuj estu ĝiaj mendantoj, kiom da kunlaborantoj ĝi havu, kiom da filmoj jare ĝi traduku ktp. ktp.?

Marco: Ni kredas ke neniu povas nune respondi tiun demandon.

Ary: Mi tute ne interesiĝas pri statistiko. Se la projekto sukcesas, bonege; estas alia ilo por la

esperantistaro, kaj alia pruvo ke Esperanto utilas. Se ĝi ne sukcesas, ne gravas: estis tre amuza fari la paĝon, kaj ĝi neniam malaperos.

Post la intervjuo, Ary ankoraŭ sendis jenan mesaĝon al TT:

« Mi forgesis mencii ion: kvankam la paĝo estas sufiĉe utila laŭ mi, neniu uzas ĝin... mi ne scias kial, eble vi devas demandi al la uzantoj... eble ĝi ne estas sufiĉe konata, aŭ malfacila por uzi. »

Argentina Esperantista Junulara Organizo

Literaturo

«La longa marŝado »

Bernard Ollivier, ĵurnalisto, decidis marŝi laŭ la silkvojo. Li estas 60 jaraĝa kaj komencas sian pensiigon. Li verkis vojaĝlibron, « Longue marche », kies mi finfine finis trian volumon! Ĉirkaŭ mil paĝoj por rakonti mirindaĵojn, anekdotojn, impresojn kaj renkontojn...

12000 kilometrojn piede

Li do marŝis 12000 km laŭ inter Istanbul kaj Xi'an. Li elektis marŝi somere dum kvar monatoj ĉiun jaron.

Fortego estas ege ĉeestanta en tiu parto de la libro. Pro malsaneco, li devas reiri Francien antaŭ la irana landlimo.

« Vers Samarcande »

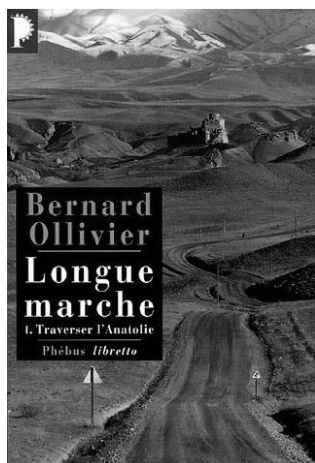
En la dua libro, « Vers Samarcande », li transiras Iranon, Turkmenion kaj Uzbekion.

En Irano kaj Uzbekio li havas ofte problemojn kun policanoj. Li tamen faris belajn renkontojn. Ekde nun, li trenas malgrandan veturilon, kiu portas lian sakon

La Gobi dezerto estas malfacila kaj poste multe pluvas... Li ĉefe emfazas ke ĉinoj ne estas gastigemaj. Knaboj mokas lin ĉar li estas fremdulo kaj aliaj timas kiam ili vidas lin.

Mirinda verkaĵo

Tiu verko estas mirinda: unue por la heroaĵo de la aŭtoro kaj due por la skribaĵo mem. Tiuj mil paĝoj ne estas nur vojĵurnalo. La libro ne nur traktas pri la bela spektakla aventuro sed ankaŭ pri la multnombraj problemoj (sanaj

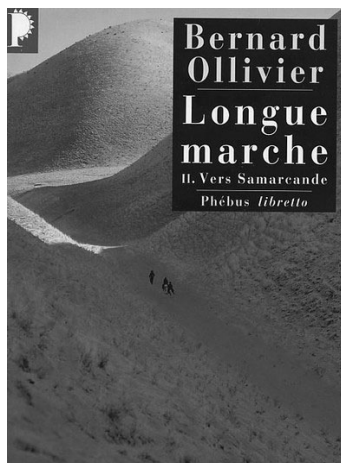

« Traverser l'Anatolie »

En la unua libro, « Traverser l'Anatolie », li iras tra Turkio. La unuaj eroj ne estas facilaj. Li multe doloras pro piedproblemoj...

En Turkio, li ofte dormas ĉe kamparanoj aŭ en restaĵoj de la silkvojo (karavanseraĵoj). Li faris multe da mirindaj renkontoj. Tamen, kiam li priskribis la kamparan vivon en Turkio li emfazas, ke la ina kondiĉo ne estas bona laŭ miaj legmemoraĵoj.

Li rakontas ankaŭ sian transiradon de la kurdaj regionoj dum milito kontraŭ PKK. Ĉie li vidas turkajn soldatojn kaj ankaŭ renkontas kurdajn kontraŭulojn...

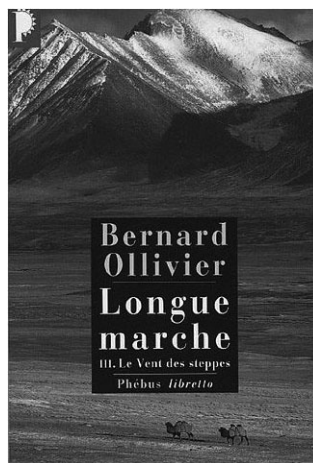

(kaj pli da dekkvin litroj da akvo ĉiutage por transiri la dezerto).

Ekde Turkmenio la etoso tute ŝanĝiĝas. Unue oni sentas la sovieta pasintecon. Due, li scipovas la rusan lingvon kaj komunikas pli facile. Trie, la rilatoj kun virinoj plene ŝanĝiĝas.

« Les sommets du Pamir » kaj « Le vent des steppes »

En la tria libro (kie li rakontas la trian jaron, « Les sommets du Pamir » kaj la kvaran jaron, « Le vent des steppes ») li transiras Uzbekion, Kirgizion kaj Ĉinion. En Kirgizio, li vivas sub jurto, tipa tento de la nomadoj en Azio, kun la ŝafpaŝtistoj... Ĉinio tute malsimilas...

problemoj, vizoserĉado, ŝteloj, k.a.).

Li fakte miksas personajn rakontojn kaj impresojn, historiaĵojn kaj prezicegajn priskribojn. Neniu foto aŭ desegno ilustras la tekston kaj oni tamen plene imagas la scenojn kun ĉiuj iliaj detaloj.

Bernard Ollivier belege skribas (kaj mi amuziĝis pri kelkaj formuloj, li ekzemple skribas « t-shirt », je la franca maniero « ticheurte » tio kion mi neniam vidis antaŭe kaj kio finfine estas beleta).

Longue Marche do plene estas ĉefverko en vojaĝliteraturo.

François Parchemin

Conseil d'administration du 6 octobre

Compte rendu

Ils avaient été élus à Montoire, ils se sont retrouvés à Paris. Samedi 6 octobre 2007 a eu lieu la traditionnelle « komitat-kunsido » de rentrée.

Beaucoup de changements, puisque nous sommes passés d'un conseil d'administration de 19 membres à un conseil de 12 membres.

Pour mémoire, les « komitatanoj » élus à Montoire sont :

Alexandre Raymond (Alekcjo),
 Alexandre Poulet,
 Baptiste Darthenay,
 Clément Bagneux Chadefaux (Karbono),
 Fabien Tschudy (Feo),
 François Parchemin (Parso),
 Vincent Pacheu (Vinĉjo),
 Julia Hédoux,
 Louise Sauvé,
 Maxence Dupuis,
 Olivier Maury,
 Olivier Faurax.

Aleks Kadar s'ajoute à cette petite équipée puisqu'il représente Espéranto-France auprès de JEFO.

Lors de cette première réunion étaient présents Baptiste, Karbono, Parso, Louise, Julia, Vinĉjo, Alekcjo et Julia. Julia disposait également de la voix d'Olivier Faurax.

Nouveau bureau

Président : un seul candidat, François Parchemin, élu à l'unanimité des présents (7 voix)

Trésorière : une seule candidate, Julia Hédoux, élue à l'unanimité des présents (7 voix)

Trésorière adjointe : une seule candidate, Louise Sauvé, élue à l'unanimité des présents (7 voix)

Secrétaire : un seul candidat, Fabien Tschudy, élu à l'unanimité des présents (7 voix)

Rédacteur du JI : Vincent Pacheu, élu à l'unanimité des présents (7 voix)

Bilan de Festo 2007

Cette année Espéranto-jeunes a organisé Festo avec l'association musicale Eurokka. JEFO y a investi 1500 euros et Eurokka 2500 euros. Les bénéfices de cette rencontre s'élèvent à 900 euros, reversés à Eurokka en accord du avec le contrat signé. Ce Festo fut particulièrement réussi puisque environ 75 personnes au total y ont participé, soit environ cinquante personnes présentes chaque jour.

IJK 2008

Pour 2008, s'était constitué le projet d'un IJK en Belgique avec un financement conjoint des associations flamande, allemande et française, FLEJA, GEJ et JEFO. Mais d'après des informations récentes, IJK n'aurait finalement pas lieu en Belgique mais en Hongrie... La question de notre financement ne se poserait alors plus.

Jefo-Monde arabe

JEFO dispose d'une ligne budgétaire pour offrir du matériel pédagogique aux pays du Sud (elle est dotée de 500 euros à partager avec les subventions *Première rencontre*). Cet argent a récemment été utilisé pour offrir des livres en Algérie.

Espéranto-France, SAT et SAT-Amikaro ont également donné de nombreux livres. L'action des espérantistes se développe en

Séance de travail

Les jeunes du « komitato » déjeunent

direction des pays arabes : un cours en arabe est disponible auprès de Renato Corsetti. Il sera mis en ligne sur le site d'ikurso.

Pour le Maghreb, l'idéal serait d'avoir du matériel pédagogique en langue amazigh, les berbérophones étant les plus sensibles à la question linguistique.

Parrainage

Bilan extrêmement positif des premiers contacts de Louise.

Cette année Louise, Clément et Alekĉjo s'occuperont des parrainages.

Subvention « Première rencontre »

Une seule subvention cette année : Alekĉjo, qui a participé à IS. Il y a finalement peu de demandes pour cette subvention, il est important de communiquer à son sujet. Rappelons donc que cette subvention peut être accordée aux membres de moins de 30 ans, étudiants ou chômeurs, se rendant pour la première fois à une rencontre à l'étranger. En échange, les bénéficiaires doivent fournir une contribution au JI ou s'investir activement dans l'association.

Calendriers 2009

Alors que les calendriers 2008 sont tout frais, nous pensons déjà aux calendriers 2009 ! Nous essayons notamment de voir s'il est possible d'en réaliser différents modèles pour une même année. Dans l'immédiat, il s'agirait de proposer un modèle allant de janvier à décembre, un modèle de septembre à septembre (à distribuer à la rentrée) et un modèle spécial Fête de l'Huma, à l'occasion de laquelle le calendrier est largement diffusé.

Concernant les calendriers, il a été décidé de rembourser à Espéranto-France les frais d'envoi que cette association prenait en charge jusque là. Les calendriers coûtent cher à produire et surtout à envoyer. N'hésitez pas à en commander mais pensez aussi à donner pour que puissions continuer à en faire.

Karbono a lancé le débat sur l'opportunité de publier les calendriers en si grand nombre en raison du gaspillage que cela induit (beaucoup finiront rapidement à la poubelle...). Mais le calendrier est l'outil du premier contact. Par conséquent, il est à distribuer en masse. Faut-il choisir entre espéranto et écologie ?

La « JEFO-angeloj » : les parrains des nouveaux membres

Verda Krabo

La lettre est envoyée à plus de 3000 personnes. Il est important de fournir du contenu intéressant pour un public francophone. N'hésitez à proposer vos thèmes et surtout vos textes : il suffit d'une petite page A4 pour un *Verda krabo*.

JeunEsperanto Info

C'est Vinĉjo qui s'occupera désormais de la revue. Fabien propose de l'assister. Il est envisagé de confier la direction de numéros spécifiques à d'autres personnes.

Une information me parvient au moment de la rédaction de ce compte rendu : Cyrille Poulet nous rappelle qu'il y a un projet de numéro spécial *Volapüg* ou *Eurokka*. Il accepterait de coordonner ce numéro avant la fin de l'année scolaire. Notons que les numéros les plus récents de JeunEsperanto Info sont consultables en ligne sur **gazeto.org**. Il serait utile que quelqu'un se charge de scanner les premiers afin de les mettre en ligne.

Local

Axel Rousseau continuera à s'en occuper. Les internautes peuvent déjà rajouter des activités en rapport avec l'espéranto (cours, conférence, etc.) dans leur commune.

Bandes dessinées

La Eta spiru' est encore disponible, n'hésitez pas à en commander et à en offrir (9 euros l'exemplaire, ou 6 euros à partir de trois exemplaires).

La bande dessinée *RAT-MAN* est en préparation, coéditée par JEFO et IEJ. Vous pourrez ainsi découvrir la BD italienne la plus connue. Les 500 exemplaires devraient arriver avant Noël, le prix de vente sera entre 5 et 6 euros.

Il est aussi question d'un nouvel *Asterix*, mais celui-ci ne viendra que plus tard (à cause des difficultés de stockage entre autres).

T-Shirt

Au cours de la réunion est apparu un consensus sur l'idée de produire un T-shirt pour le congrès de Martigues en mars 2008.

Souhaitant faire un produit plaisant au plus grand nombre (jeunes et moins jeunes), nous avons choisi un modèle plus « classique » que le précédent. Afin de vendre dans les rencontres de jeunes, au cours de l'été 2008 nous prévoyons de produire un autre T-shirt moins consensuel et plus dans l'esprit du précédent. Les regards se sont portés vers un modèle inspiré de la culture ska et vers un modèle « écolo ». N'hésitez à faire valoir votre avis ! Cette année c'est Karbono qui se chargera du projet T-shirt.

Baladodiffusion

Fabien, Clément et Alekĉjo sont sur le coup. Les émissions, 10 minutes dans un premier temps, seront mises à la disposition de Radio Zam.

Les informations seraient généralistes sur l'actualité de l'espéranto, mais ne traiteraient par exemple pas des prochaines rencontres (dates et lieu), car l'émission ne doit pas se résumer à une longue énumération de calendrier. L'émission viserait en priorité les non espérantistes qui s'intéressent à ce qu'il se passe en « Esperantie ».

*François Parchemin,
sur la base du compte rendu
de Fabien Tschudy.*

Le départ des Lyonnais

Le suffixe -iĉ-

Dans ce numéro, nous allons explorer la question du genre en espéranto.

Bien souvent, lorsqu'on commence à apprendre l'espéranto, on ne comprend pas qu'une langue « si parfaite » autorise dans certains cas que le masculin l'emporte sur le féminin. En réalité, les mots n'ont pas de genre en espéranto ; on apprend ainsi que *bovo* signifie « bœuf » et on ne manque de nous préciser qu'il s'agit de « l'espèce en général ». Pourtant un certain nombre de mots gardent implicitement un sens masculin. C'est notamment le cas des mots exprimant les membres de la famille tels que *avo*, *edzo*, *fianĉo*, *filo*, *frato*, *kuzo*, *nepo*, *nevo*, *onklo*, *patro*,

vidvo, *bubo*, *knabo*, *viro*, *fraŭlo*, mais aussi des fonctions telles que *grafo*, *princo*, *reĝo*, *sinjoro*, *amiko*...

Pour rétablir la neutralité de ces termes masculins par nature, le suffixe -iĉ- a été proposé. Ce suffixe fonctionne exactement comme le suffixe -in-, mais au lieu de féminiser les mots neutres, il les masculinise.

En utilisant cette réforme de l'espéranto, on permet aux mots cités ci-dessus, ayant un sens masculin, de retrouver leur sens neutre. Par exemple *patro* signifierait alors « parent », *patrino*, « mère » et *patriĉo*, « père ».

Paroles d'élèves

Quelques élèves du cours d'espéranto par Internet nous expliquent pourquoi ils souhaitent apprendre l'espéranto.

Je voudrais apprendre rapidement une langue qu'on apprend pas à l'école standard. De plus un concours démontrant la facilité d'apprendre cette langue a été proposé et je m'y suis inscrit, j'ai dès lors recherché sur Internet plusieurs façons d'apprendre l'espéranto.

Christophe (17ans), Suisse

J'aimerais savoir parler l'espéranto parce que je trouve que c'est une langue originale et belle. J'ai appris son existence par mon meilleur ami qui l'apprend aussi sur ce site.

Christelle (18 ans), France

J'ai appris son existence par le dépliant sur l'espéranto remis par l'association La Stelo de Genève, après avoir répondu à une annonce.

Muriel (18 ans), Suisse

Je suis radioamateur et j'ai appris qu'il existait des communications en langue Espéranto – ce qui m'a donné envie d'en savoir plus !

Michel (44 ans), Belgique

J'attends de ce cours de pouvoir m'exprimer dans une nouvelle langue. Je connaissais depuis pas mal de temps l'existence de l'espéranto, mais je me suis décidé suite à la parution d'un article dans le supplément «Victoire» du journal «Le soir».

Hugo (22 ans), Belgique

J'ai appris son existence à la fête de l'huma et je trouve le concept très original! Je m'y suis mis de suite

Antonio (18 ans), France

Je trouve cette idée de langue universelle géniale. Je savais qu'elle existait mais sans plus. C'est en achetant un petit journal dans un magasin (producteur bio en vente direct) que je suis tombé dessus : un article sur l'espéranto avec votre adresse Internet. Au moment où je vous écris je n'ai pas ce journal sous la main ; je ne me rappelle plus de son nom ; peut-être *l'Âge de faire**. J'attends de ce cours qu'il me donne les bases nécessaires pour tenir des conversations en espéranto... Après on verra... chaque chose en son temps. merci à vous»

Benoît (34 ans), France

* L'âge de faire :

<http://www.lagedefaire.org/>

L'espéranto évolue...

L'espéranto est une langue vivante. Elle évolue comme les autres. Élèves et curieux viennent souvent demander des exemples...

Nous allons donc essayer au cours d'une petite rubrique grammaticale atypique vous décrire quelques néologismes de l'espéranto.

Pour comprendre le choix du suffixe -iĉ-, il faut considérer les suffixes -nj- et -ĉj- exprimant les diminutifs caressants. Si, au suffixe -in- correspondait -nj-, il paraissait évident que ce soit -iĉ- qui corresponde à -ĉj-. Le suffixe -iĉ- rétablirait donc de deux manières différentes une certaine logique dans la langue.

Si cette réforme rétablit la logique et une égalité stricte entre féminin et masculin, elle pose problème puisqu'un certain nombre de mots verraient leur sens modifié : pour exprimer « parent », il ne faudrait plus utiliser *gepatro* mais simplement *patro*. Pour exprimer le mot « père », il ne faudrait alors surtout pas oublier le suffixe -iĉ-, marque du masculin.

Certains opposeront sans doute à cette proposition qu'il est tout à fait possible d'exprimer le caractère masculin d'un substantif au moyen du radical *vir-*. Cette solution n'est toutefois pas optimale puisque *vir-* est un radical. Or, si le féminin est marqué par un suffixe il faudrait par souci de logique et d'égalité que le masculin soit noté de la même manière.

L'*iĉismo* paraît donc intéressant mais le changement de sens qu'il impose aux substantifs précédemment masculins pose un véritable problème qui sans doute ralentit son usage dans la communauté espérantophone. Cette proposition de réforme semble toutefois être relativement bien connue puisque l'auteur espérantophone Jorge Camacho l'a lui-même utilisée dans son roman « Sur la linio » publié en 1991.

François Parchemin

Komitatanoj, kiuj vi estas?

Pour mieux connaître les membres du conseil d'administration d'Espéranto-Jeunes, nous leur avons posé quelques questions :

1. Prénom, nom, surnom, âge
2. Espérantiste depuis quand ?
3. T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
4. Tu parles l'arpitan ?
5. Autre chose ?

Fabien Tschudy, 24 ans

Espérantiste depuis quand ?
depuis septembre 2002

T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Je fais du scoutisme, de la musique, j'essaie d'apprendre à faire des sites Internet, j'aime suivre l'actualité scientifique

Tu parles l'arpitan ?
Non. Peut-être au prochain Festo ?

Maxence, 20 ans

Espérantiste depuis quand ?
quelques années

T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Ben oui, sinon j'aurais rien à faire.

Tu parles l'arpitan ?
Je connais les mots transparents.

Olivier Faurax, 26 ans

Espérantiste depuis quand ?
depuis 2 ans

T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Ouais, je fais de l'informatique, de la salsa et de la musique.

Tu parles l'arpitan ?
Non, je suis né trop tard.

Olivier Maury, 28 ans

Espérantiste depuis quand ?
Depuis mai 2005

T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
vélo, photo sont mes deux autres passions. Le reste du temps passe notamment dans la recherche agronomique

Tu parles l'arpitan ?
Je parlais l'occitan en CM2, mais jamais l'arpitan ni le gône

Julia Hédoux, 26 ans

Espérantiste depuis quand ?
Depuis 1992

T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Pourquoi ? Il y a autre chose dans la vie ? Je savais pas...

Tu parles l'arpitan ?
Kesako ?

Vincent Pacheu (Vinĉjo), 27 ans
Espérantiste depuis quand ?
1998
T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Mi artumas kaj praktikas aliajn lingvojn.

Alexandre Raymond,
Alekĉjo, 19 ans
Espérantiste depuis quand ?
Depuis 2002,
ekde 2002
T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Basgitaristo, lingvisto, kaj tiel plu.
Tu parles l'arpitan ?
Oé! Prejo l'arpitan...été, te prjes
Autre chose ?
Nan!

François Parchemin (Parŝo), 22 ans
Espérantiste depuis quand ?
Fin 2003
T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Pas vraiment. Je prépare un concours
Tu parles l'arpitan ?
J'aimerais bien maîtriser le provençal, dans un premier temps.

Baptiste Darthenay, 22 ans
Espérantiste depuis quand ?
Depuis l'été 2004
T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Escrime et infographie
Tu parles l'arpitan ?
C'est plus facile que l'espéranto ?

Clément Bagneux-Chadefaux, Karbono, 21 ans
Espérantiste depuis quand ?
Je ne sais pas, c'est quoi l'espéranto ?
T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Oh oui ! Je fais de l'archéologie et de la guitare dans le groupe *Nigra Flago*.
Tu parles l'arpitan ?
Non, pas encore moins sûrement dans une prochaine incarnation ?
Autre chose ?
Oui (pour une future question pour l'instant imaginaire)

Louise Sauvé, 19 ans
Espérantiste depuis quand ?
Depuis 2003, tophone depuis 1994
T'as une vie en dehors de l'espéranto ?
Bénévole au festival folklorique, naturaliste
Tu parles l'arpitan ?
Ne.
Autre chose ?
Mi ne scias :-)

JEFO-estraro / bureau d'Espéranto-Jeunes

Prezidanto: François Parchemin	Chemin du Font du Broc, Quartier Ste Roseline 83460 Les Arcs	tél. : +33 6 77 12 56 61 francois.parchemin@esperanto-jeunes
Sekretario: Fabien Tschudy	6, rue des Cavaliers 68700 Aspach le Haut	tél. : +33 6 87 20 67 31 fabien.tschudy@esperanto-jeunes.org
Kasistino: Julia Hédoux	2, avenue du Bois, les Estudiales - appt 76 95000 Cergy	tél. : +33 6 17 06 80 70 julia@esperanto-jeunes.org
Vic-kasistino: Louise Sauvé	La Jennetierre 41100 Marcilly-en-Beauce	tél. +33 6 32 47 58 53 louise.sauve@esperanto-jeunes.org

JEFO-komitato / conseil d'administration

Alexandre Poulet	9, rue Camille Saint-Saëns 95480 Pierrelaye	
Alexandre Raymond (Alekcjo)	278, chemin des Fontanières 69350 la Mulatière	alekcxjo@gmail.com
Baptiste Darthenay	38, cours Jean Jaurès 38000 Grenoble	baptiste.darthenay@esperanto-jeunes.org
Clément Bagneux Chadeaux	45, rue du Rhône 69007 Lyon	keke-esperanto@hotmail.fr
Maxence Dupuis	5, rue Guilleminot 75014 Paris	maxence.dupuis@esperanto-jeunes.org
Olivier Maury	26, rue Ebisoires - appt.322 78370 Plaisir	mauryolivier@yahoo.fr
Olivier Faurax	1, rue Jean Jaurès 13120 Gardanne	ofaurax@laposte.net
Vincent Pacheu, <i>rédacteur en chef du JI</i>	Vallon de la Tour de Keyrié 13100 Saint-Marc-Jaumegarde	vincent.pacheu@esperanto-jeunes.org
Aleks Kadar <i>Représentant d'Espéranto-France</i>	13, avenue de Wagram 75017 Paris	aleks@esperanto-jeunes.org

**Espéranto-Jeunes
JEFO
(Junulara Esperantista
Franca Organizo)**

4 bis rue de la Cerisaie
75004 Paris
Tél. 01 48 87 07 42
www.esperanto-jeunes.org
info@esperanto-jeunes.org

redaction du journal :
ji-teamo@yahoogroupes.fr

Directeur de Publication /

Direktoro de la Eldono : François Parchemin
Rédacteur en chef / Ĉefredaktoro : Axel Rousseau
Mise en Page / Enpaĝigo : Emmanuelle Richard
Corrections / Korektoj : Renée Triolle, E. Richard
Couvertures / kovertoj : Première (Unua):Axel
Dernière (lasta) : IEJ / Jefe

**Ont contribué à ce numéro / Kontribuis al tiu ĉi-
numero :**

Aleks Kadar, Argentina Esperantista Junulara Organizo, Armelle Piolat, Axel Rousseau, Christophe Chazarein, Emmanuelle Richard, Fabien Tschudy, François Hounsounou, François Parchemin (Parŝo), Véronique Bichon, TEJO Tutmonde (Yves Nivelsteen, Chuck Smith kaj Judith Meyer).

Imprimerie / Presado : Ravin Bleu

Edité en novembre 2007 à 500 exemplaires. Pour adhérer à Espéranto-jeunes et recevoir régulièrement ce magazine, remplissez et renvoyez le bulletin d'adhésion. Les articles parus dans JeunEsperanto Info n'engagent que leurs auteurs. Toutefois, Espéranto-Jeunes se réserve le droit de les publier ou non. Tous droits de reproduction autorisés sous réserve de l'indication de l'auteur ou de la source, et sur simple information à Espéranto-Jeunes.

Eldonita en novembro 2007 je 500 ekzempleroj. Por aliĝi al JEFO kaj regule ricevi tiun bultenon, plenigu kaj sendu la aliĝilon. La artikoloj en JEFO-Informas reliefigas la vidpunkton de ties aŭtoroj, ne nepre tiun de JEFO. Tamen JEFO decidas ĉu publikigi aŭ ne tiujn artikolojn. Represajoj estas permesitaj, kondiĉe ke oni indiku la nomon de la aŭtoro aŭ la fonton, kaj ke JEFO estu informita.

Enfin le nouvel album de Kore ! Après 7 ans, Kris Spitzer (auteur compositeur interprète et fondateur du groupe) revient avec une nouvelle équipe (dont François Tijou « Fiks » compositeur guitariste et créateur du livret).

Le style de musique a changé puisqu'il s'agit d'un album aux sonorités latines mais le plaisir est toujours là. D'ailleurs on a vite envie de bouger sur plusieurs titres dynamiques (Karulino est un de mes titres préférés). Les textes sont positifs et se retrouvent autour du titre de l'album « Ainsi va la vie ».

Plusieurs surprises incluses :

- Après plusieurs années de négociations, Kore a obtenu l'autorisation d'adapter une chanson du groupe anglais Queen («The show must go on» qui devient « Mi brilu plu »). Ce n'est pas mon morceau préféré mais cela tenait beaucoup à cœur de Kris qui est fan et propose des concerts autour de ce groupe. Ce titre met fin à la première partie car la seconde offre des titres pop-rock des années 2000 (complément au premier album «Kia Viv'»).

- Une chanson bilingue romantique « Promeso via » (en mp3) où

l'on entend donc la belle de voix en français.

- Enfin, des bonus proposent des versions instrumentales de cet album.

Bref, les fans de Kore ne seront sans doute pas déçus par ce changement de cap et les nouveaux auditeurs auront l'occasion de découvrir ce groupe sous un nouveau jour.

Armelle

Retrouvez une interview sur le videoblog farbskatol.net :
<http://farbskatol.net/dotclear/index.php?2007/07/15/99-kore-tielas-vivo>

et un extrait en mp3 chez vinilkosmo.com

LA RAKONTOJ DE RAT-MAN TRADUKITAJ EN ESPERANTON

iej
Itala esperantista Junularo
gioventù esperantista Italiani

esperanto
Jeunes

Leo Ortolani

RAT-MAN

**baldaŭ
aperos!**

projekto RoMEo
numero 1
€ 6,00

Leo'01 LARRY